

prima instanță: V. Buhnaci
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Simciuc, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-2789/16

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Racu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Racu împotriva Svetlanei Racu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral și acțiunea reconvențională a Svetlanei Racu împotriva lui Grigore Racu cu privire la încasarea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de Grigore Racu și Svetlana Racu, casată hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016, emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii inițiale și a acțiunii reconvenționale

constată:

La 13 decembrie 2012, Grigore Racu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Racu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că în luna august 2009 a convenit cu Svetlana Racu cu privire la achiziționarea bunurilor ce-i aparțineau ultimei cu drept de proprietate și anume : terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2437 ha cu număr cadastral 3835115.081 (la acel moment având numărul cadastral 3835100375); casa de locuit cu suprafața de 115.7 m.p. cu numărul cadastral 3835115.081.01 (la acel moment având număr cadastral 3835100375.01); construcției accesorie cu suprafața de 35.9 m.p. numărul cadastral 3835115.081.02 (la acel moment având numărul cadastral 3835100375.02); construcția accesorie cu suprafața de 17,8 m.p. cu numărul cadastral 3835115.081.03 (la acel moment având numărul cadastral 3835100375.03); construcția accesorie cu suprafața de 17,5 m.p. cu numărul cadastral 38351 15.081.04 (la acel moment având numărul cadastral 3835100375.04).

Menționează că s-a asigurat că Svetlana Racu deținea bunurile în cauză cu drept de proprietate prin moștenirea lor, fapt confirmat prin certificatul de moștenitor testamentar nr. 2468, eliberat la data de 17 aprilie 2008 de notarul privat Irina Balaur, ulterior înregistrat la OCT Dubăsari filiala ÎS „Cadastru” cu numărul cadastral 3835100375, la data de 22 aprilie 2008.

La scurt timp împreună au convenit asupra prețului tuturor imobilelor, stabilind suma de 13500 euro (treisprezece mii cinci sute euro).

Susține că la acel moment nu avea suma în cauză, dar a fost convins de Svetlana Racu să contracteze un împrumut bănesc de la ÎM OMF „Microinvest” SRL din care urma să achite o parte din prețul bunurilor, Svetlana Racu fiind în calitate de fidejutor a gajat în favoarea companiei respective toate bunurile pe care dorea să le achiziționeze.

Menționează că prin contractul de împrumut nr. CRCL – 97/09 din 11 august 2009 ÎM OMF „Microinvest” SRL i-a oferit un împrumut în sumă de 100000 lei (una sută mii) suma dată a fost demonstrată prin recipisa din 18 august 2009 întocmită de reprezentantul Svetlanei Racu, Dinu Borș, care a încasat în favoarea pârâtei suma de bani. La cel moment 6100 euro era echivalentul a 97525 lei.

Susține că a fost convins de Svetlana Racu că-i va perfecta actele de proprietate pe bunurile în cauză după achitarea totală a prețului.

Menționează că a achitat și restul banilor în sumă de 7 400 euro (șapte mii patru sute euro), reprezentantului pârâtei, Dinu Borș care i-a eliberat la data de 09 iunie 2010 o recipisă pe întreaga suma de 13500 euro (treisprezece mii cinci sute euro).

Însă și după achitarea integrală a prețului convenit, pârâta continua sub diferite pretexte să amâne perfectarea actelor pe numele său.

Mai indică că Svetlana Racu în scopul de a-l duce în eroare cu perfectarea dreptului de proprietate a bunurilor respective după el, l-a asigurat că va găsi o soluție în acest sens și când dânsul se afla în România, i-a perfectat pe numele lui două procuri și anume procura nr. 2395 din 03 iunie 2010 și procura nr. 5200 din 03 noiembrie 2010, unde a prevăzut în ele că are dreptul de a vinde către sine însuși bunurile respective.

Consideră că Svetlana Racu cunoștea că acest lucru nu este posibil, reieșind din faptul că bunurile care garantau rambursarea împrumutului erau gajate la acel moment prin contractul de ipotecă nr. 5339 din 12 august 2009.

Precizează că pârâta a refuzat să obțină acordul creditorului ÎM OMF „Microinvest” SRL cu privire la înstrăinarea bunurilor pe numele debitorului, care a fost de acord să le accepte grevate.

Cumpărătorul poate achiziționa astfel de bunuri dacă a consimțit acest fapt reieșind din prevederile art.764 Cod civil, care prevede că vânzătorul este obligat să predea bunul fără vicii de natură juridică (liber de drepturile unui terț asupra lui), cu excepția cazului când cumpărătorul a consimțit să încheie contractul cunoscând drepturile terțului asupra bunului.

Cu toate acestea dânsul a continuat să achite împrumutul și dobânda din luna august 2009 până în iulie 2011, în speranța că pârâta îi va perfecta actele pe bunurile achiziționate.

Ulterior, înțelegând că a fost mințit de Svetlana Racu și că realizează doar pierderi financiare fără a obține în proprietate bunurile pentru care s-a împrumutat, a decis să nu mai execute obligațiile contractuale, până nu-i va fi trecut dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele său.

În rezultatul refuzului său de a achita mai departe ratele pentru suma luată prin contractul de împrumut nr. CRCL – 97/09 din 11 august 2009, creditorul ÎM OMF „Microinvest” SRL a intrat prin hotărârea Judecătorei Dubăsari din 03 octombrie 2011 în posesiunea ipotecii bunurile pe care le achiziționaseră de facto de la Svetlana Racu și unde locuia începând cu anul 2009.

Susține că pe tot parcursul litigiului respectiv pârâta nu a comunicat creditorului că ea vându-se bunurile în cauză și că nu mai deține dreptul de proprietate asupra imobilelor gajate.

Ca rezultat, menționează că a rămas și fără bani și fără casă, iar Svetlana Racu intenționat a contribuit la evacuarea lui din bunurile imobile în cauză lăsându-l fără un domiciliu și fără o sursă de existență. În casa de locuit cu număr cadastral 3835115.081.01 achiziționată, avea amplasată o moară electrică, care producea adaosuri alimentare pentru animale, din vânzarea cărora avea venit permanent.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 572 alin. (2), 585, 602 alin. (1), 607 alin. (1), 619, 753 alin. (1), 760 alin. (1), 764 Cod civil, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea sumei de 13500 euro, dobânzii de întârziere în sumă de 3971,05 euro și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

La 11 septembrie 2014 Svetlana Racu a depus cerere reconvențională împotriva lui Grigore Racu cu privire la încasarea prejudiciului material pentru bunul ipotecat în sumă de 330000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că la data de 05 august 2009 Grigore Racu a solicitat de la ÎM OMF „Microinvest” SRL acordarea unui împrumut în sumă de 100000.00 lei cu scopul de a lărgi afacerea în creșterea iepurilor, cu următoarele etape de realizare a proiectului: 1. construcția fermei; 2. procurarea materialului pentru construcția cuștilor; 3. apeductul cu apă prin clapan.

Indică că la 11 august 2009, Grigore Racu a încheiat cu ÎM OMF „Microinvest” SRL contractul de împrumut nr. CRCL – 97/09, în baza căruia, Grigore Racu a luat cu împrumut suma de 100000,00 lei, pe un termen de 60 luni, care urma să fie restituită conform graficului de rambursare.

Afirmă că în vederea garantării executării obligațiilor de către Grigore Racu conform contractului de împrumut nr. CRCL – 97/09, a gajat bunurile imobile ce-i aparțineau, ca urmare având calitatea de garant ipotecar.

În acest sens, la 12 august 2009, fiind reprezentată de Dinu Borș, a încheiat contractul de ipotecă cu ÎM OMF „Microinvest” SRL, în baza căruia a transmis în

ipotecă imobilul ce constă din : teren pentru construcții cu număr cadastral 3835100375, casa de locuit cu număr cadastral 3835100375.01, construcție accesorie cu număr cadastral 3835100375.03, construcție accesorie cu număr cadastral 3835100375.04. amplasate în satul Holercani, r-ul Dubăsari, Republica Moldova.

Indică că conform raportului de evaluare a proprietății nr. 02-188/08 întocmit de către Agenția Imobiliară „Acona-Imobil” SRL, la 23 decembrie 2008 valoarea de piață a bunului ipotecat constituia 230000,00 lei, iar valoarea de înlocuire a bunului ipotecat constituia 330000,00 lei, fapt prevăzut și în contractul de ipotecă la pct. 4.

Cu toate că a fost stabilit un grafic de rambursare a împrumutului, acesta nu a fost respectat de către Grigore Racu, el fiind înștiințat în repetate rânduri de către ÎM OMF „Microinvest” SRL referitor la restanțele la rata împrumutului, dobânda aferentă și penalități.

Urmare a nerespectării prevederilor contractului de împrumut și a graficului de rambursare, la 30 iunie 2011 către Grigore Racu a fost expediată cererea de restituire anticipată a împrumutului și dobânzii aferente, cerințe care nu au fost respectate de către ultimul și careva explicații referitor la situația creată de către el nu au fost date.

În consecință, la 21 iulie 2011, ÎM OMF „Microinvest” SRL a notificat referitor la intenția de executare a dreptului de ipotecă, la OCT fiind înregistrat preavizul de executare a dreptului de ipotecă.

Sușține că în rezultatul acțiunilor ÎM OMF „Microinvest” SRL, Grigore Racu a înaintat la 18 august 2011 o cerere prin care a solicitat acordarea unui termen de o lună, pentru a acumula suma necesară în vederea rambursării împrumutului și a altor restanțe. Careva achitări, însă, nu au avut loc.

Relevă că la 03 octombrie 2011 de către Judecătoria Dubăsari a fost emisă hotărârea prin care s-a dispus transmiterea în posesia ÎM OMF „Microinvest” SRL a bunului ipotecat de către Svetlana Racu și evacuarea persoanelor ce locuiau în imobilul nominalizat, fără acordarea altui spațiu locativ.

Precizează că la 21 decembrie 2011, a fost întocmit procesul-verbal de transmitere în posesia creditorului a bunului ce aparținea garantului ipotecar, fiind - i adus la cunoștință lui Grigore Racu despre acest fapt la 15 februarie 2012.

Menționează că chiar și după intrarea în vigoare a hotărârii de executare silită a dreptului ipotecar, la 16 februarie 2012, Grigore Racu a solicitat din nou acordarea unui termen de 30 zile pentru a acumula toată suma necesară pentru rambursarea împrumutului față de ÎM OMF „Microinvest” SRL, obligându-se ca în caz de neachitare a sumei necesare, la expirarea acestui termen să elibereze bunul imobil ipotecat.

Subliniază că deși ÎM OMF „Microinvest” SRL a mers la întâmpinare și a acordat termene suplimentare pentru ca Grigore Racu să-și poată executa obligațiile conform contractului de împrumut, careva achitări către ÎM OMF „Microinvest” SRL, ultimul nu a efectuat.

Notează că în rezultat, la 22 martie 2012 bunul ipotecat a fost vândut lui Vasile Chirilov, la prețul stabilit de 121000,00 lei.

Consideră că în rezultatul acțiunilor neglijente și iresponsabile ale lui Grigore Racu anume de nerestituire în termen a împrumutului acordat, care au avut drept consecință vânzarea bunului ipotecat, care-i aparținea cu drept de proprietate, a fost lezată în drepturile sale, ca urmare fiindu-i pricinuit un prejudiciu material.

Reiterează că Grigore Racu era obligat să restituie în termen suma împrumutată de la ÎM OMF „Microinvest” SRL și să evite vânzarea bunului ipotecat, fapt ce nu a fost respectat de ultimul.

Explică că în calitate de fidejutor a fost nevoită să satisfacă creanța creditorului ipotecar din contul bunului imobil ipotecat, prin urmare, consideră că este în drept să pretindă la repararea prejudiciului cauzat de către debitorul Grigore Racu prin pierderea bunului.

Concluzionează că mărimea prejudiciului pe care l-a suportat sau urmează să-l suporte în cazul restabilirii dreptului lezat, adică pentru construcția unei case similare, este egală cu mărimea valorii de înlocuire a bunului ipotecat, ce semnifică suma cheltuielilor totale necesare pentru construcția unei clădiri sau construcții analogice obiectului evaluării, calculată în baza prețurilor de piață, existente la data evaluării ținând cont de uzura clădirii sau construcției evaluate, conform raportului de evaluare a proprietății nr. 02-188/08, întocmit de către Agenția Imobiliară „Acona - Imobil” SRL la 23 decembrie 2008, ceea ce constituie suma de 330000,00 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14 Cod civil, art. 9 alin. (7) din Legea nr. 142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă și art. 1, 5, 7, 85 alin. (4), 117, 166, 172, 173 CPC.

Solicită admiterea cererii reconvenționale, încasarea prejudiciului material în mărime de 330000,00 lei, sumă ce constituie valoarea bunului ipotecat și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 a fost admisă parțial acțiunea lui Grigore Racu împotriva Svetlanei Racu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral.

A fost încasat de la Svetlana Racu în beneficiul lui Grigore Racu datoria în sumă de 13500 euro, dobânda de întârziere în sumă de 3971,05 euro, iar în total suma de 1747 (șaptesprezece mii patru sute șaptezeci și unu) euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data achitării.

A fost respins capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, ca neîntemeiat.

A fost admisă parțial acțiunea reconvențională a Svetlanei Racu împotriva lui Grigore Racu cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 330000,00 lei pricinuit în rezultatul înstrăinării bunului ipotecat.

A fost încasat de la Grigore Racu în beneficiul Svetlanei Racu prejudiciul material în rezultatul înstrăinării bunului ipotecat în sumă de 121000 (una sută douăzeci și unu mii) lei.

În rest acțiunea reconvențională a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 au fost admise apelurile declarate de Grigore Racu și Svetlana Racu, casată hotărârea Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016, și emisă o nouă hotărâre, prin care : a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Racu împotriva Svetlanei Racu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională a Svetlanei Racu împotriva lui Grigore Racu cu privire la încasarea prejudiciului material.

La 19 septembrie 2016 Grigore Racu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale. Totodată a solicitat scutirea parțială de plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Explică că conform materialelor dosarului, părțile au întocmit și au semnat recipisa din 18 septembrie 2009, care confirmă că reprezentantul intimatului, Dinu Borș (fiul acesteia), a primit suma de 6100 euro, pentru casa de locuit.

Suține că referitor la recipisa din 9 iunie 2010, la fel întocmită cu reprezentantul prin procură a intimatului, Dinu Borș, ultimul a indicat expres despre faptul că a primit suma de 13500 euro (treisprezece mii cinci sute de euro) pentru vânzarea casei de locuit cu număr cadastral 3835100375.

Reiterează că din conținutul celor 2 recipise, se confirmă momentul primirii integrale a prețului pentru vânzarea - cumpărarea imobilelor, care fac obiectul tranzacției și care în consecință au fost vândute, aspecte care necesită a fi analizate prin prisma art. 753 alin. (1) Cod civil.

Suține că Svetlana Racu a confirmat implicarea sa în tranzacția de vânzare-cumpărare, creând aparența transmiterii bunurilor imobile, întocmind în acest sens două acte juridice (procuri) total inutile și anume procura nr. 2395 din 03 iunie 2010 și procura nr. 5200 din 03 noiembrie 2010, prin care conform conținutul acestora i-a fost acordat de către Svetlana Racu dreptul de a-și vinde către sine bunurile imobile, însă de iure era imposibilă trecerea dreptului de proprietate asupra acestora, astfel nefiind respectat de intimată art. 477 alin. (3) Codul civil.

Indică că această circumstanță și anume „nerealizarea obligației vânzătorului de transmite cumpărătorului în proprietate a imobilelor, la rândul ei urma a fi examinată, raportându-le la prevederile art. 315 alin. (1), 321 alin. (2), 477 alin. (3) Cod civil.

Evidențiază că un alt aspect important care probează existența contractului de vânzare - cumpărare între părți este transmiterea în posesie și folosință a

bunurilor imobile, fără dreptul de a fi administrate, motiv din care consideră că urmează a fi restituită de către intimată suma de 13500 euro.

Menționează că anume datorită identificării incorecte a obiectului prezentului litigiu, instanța de apel a aplicat un cadru normativ eronat care nu are legătură cu pretențiile solicitate.

Sușține că de către instanțele recurate a fost lezat în drepturi, încât a rămas fără imobilele cumpărate și fără banii achitați pentru imobilele care au fost gajate, prin faptul încasării unei false compensări în favoarea intimatei pentru un prejudiciu material inexistent.

Precizează că instanța de apel urma să identifice în ce raport juridic se află cu Svetlana Racu, rezultate din contractul de fidejusiune sau din contractul de vânzare – cumpărare, care a fost scopul intimatei la întocmirea celor două recipise prin care a fost achitat prețul imobilelor gajate.

Consideră că nu poate fi reținut că prin ipotecarea bunurilor, de care mai târziu Svetlana Racu a fost deposedată, i-a fost adus un prejudiciu material, deoarece anterior, prin recipisa din 09 iunie 2010 se atestă că ultima înstrăinează aceleași bunuri imobile contra sumei de 13500 euro.

Sușține că instanța de apel a examinat superficial pricina civilă, protejând pe cel care a lezat un cumpărător de bună – credință, invalid de gradul II, unde a fost nevoit de a lua un împrumut, pentru a achita integral prețul pentru casa de locuit, lotul adiacent casei anexelor și a acoperi obligațiile contractuale, survenite în urma încheierii unui contract de împrumut cu ÎM OMF „Microinvest” SRL, la inițiativa Svetlanei Racu.

Precizează că i-a fost încălcat dreptul la proprietate protejat de art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care susține că nu poate fi reabilitat la moment decât prin restituirea resurselor financiare de care a fost deposedat neîntemeiat.

Deasemenea, indică că un alt aspect care confirmă netemeinicia și ilegalitatea hotărârilor recurate, constituie aprecierea incorectă de către instanțe, în ceea ce privește posibilitățile reale de a-și trece în proprietate imobilele achiziționate în baza unor procuri formale.

Evidențiază că bunurile imobile cumpărate de la Svetlana Racu, erau gajate către ÎM OMF „Microinvest” SRL, însă nu a refuzat de a-i fi trecut dreptul de proprietate pe numele său a imobilelor în cauză chiar dacă acestea erau ipotecate, fapt care era posibil în cazul în care intimata Svetlana Racu adresa creditorului ÎM OMF „Microinvest” SRL o cerere prin care să solicite permisiunea înstrăinării imobilelor debitorului contractual, așa încât să fie întrunite calitatea de debitor gajist și debitor contractual într-o singură persoană.

Mai mult decât atât, susține că procurile la care face referire instanța de apel, nu prevăd în text noțiunea de dreptul de eliberare de sub ipotecă, aceasta fiind doar o concluzie greșită de care s-a condus instanța de apel.

Precizează că prin admiterea cerinței Svetlanei Racu cu privire la încasarea din contul său a prejudiciului material în sumă de 121000 lei, prima instanță de facto a admis o îmbogățire fără justă cauză.

Menționează că a atras atenția instanței de apel asupra faptului că Svetlana Racu nu a fost împiedicată de nimeni de a realiza legal tranzacția de vânzare-cumpărare, dar necătând la aceasta, intenționat s-a eschivat de la perfectarea finală a tranzacției de vânzare - cumpărare, nedorind să adreseze o cerere creditorului ÎM OMF „Microinvest” SRL prin care să i se autorizeze înstrăinarea imobilelor către debitorul contractual, așa încât ultimul să se asigure că are în proprietate bunurile achiziționate.

Atenționează că prima instanță, nu a argumentat soluția de respingere a pretenției de încasare din contul intimatei în favoarea sa a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, pentru lipsirea intenționată de unica locuință.

Relevă că nerealizarea acestor sarcini din partea instanței de apel, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 80) date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Racu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Grigore Racu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Racu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Grigore Racu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu